

فرقه پرستي کي روکيو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فرقه پرستي کي روکيو

ليکڪ مير فتح علي شاهه مترجم سجاد علي جلباني

۽ رسول ﷺ چونڊو اي منهنجا پروردگار بيشڪ منهنجي امت قرآن کي ڇڏي
ڏنو هيو.

قرآن. سورت فرقان آيت نبر 30

قيامت جي ڏينهن جڏهن اسانجون بد معاشيون ۽ عياشون جمع ڪيون وينديون
تڏهن اسان وٽ نه روزا هوندا نه نماز نه زڪوات نه حج نه والدين جي خدمت هوندي نه
پاڙسيرن جا حق سڄي عمر ائين ضايع گذاري ڇڏيسين، جڏهن ڪجهه ڪرڻو هو نه ڪيو سين
هاڻي ڪٿان ايندا عمل جيڪي اسان جي لاءِ ڳالهائين

تعجب ته تڏهن ٿيندو جڏهن اسان جو اهو جسر جنهن
کي ڪارائي پياري چست رکندا رهيا سين اهو ئي اسانجي
خلاف ٿي ويندو ۽ باقي ڪسر پوري ٿيندي. اهي هٿ جنهن کي
ٿورو ڇا ڌڪ لڳندو هو ته ڀڄي ڪري ڊاڪٽر وٽ علاج ڪرائڻ
لاءِ ويندا هئاسين، اڄ اسانجي هڪڙي هڪڙي ڳالهه کي ظاهر
ڪرڻ لڳندا جڏهن ته ٻيو ڪوبه رستو نه هوندو. مايوسي ۾
جڪڙي وينداسين پاڻ پاڻ جو نه هوندو، ماءُ ڏي کان پري
پڇندي، پيءُ به ويجهو نه ايندو، دوست يار ساٿ ڇڏي ويندا ٿڪل هارايبل ڳهر سان پڏيل

”اهي“ وجه سان خدا جو نعو سر اسان جي رندي“ سان موندو اهي ۽ پوءِ
ڪجهه ماڻهو خدا کي مڃيندا آهن ته ڪجهه انجو انڪار ڪري ڇڏيندا آهن، ليڪن
خدا جو تصور پنهنجي جي زندگي ۾ برابر هوندو آهي

مايوس ڪنڌ هي هيٺ جهڪائي پنهنجي والد حضرت آدم کي ويجهو ويندا اهو واپس موٽڻ
لاءِ چونڊو تڏهن آخر ۾ پنهنجي نبي حضرت محمد ﷺ جي اڳيان بيهندو ٿورڙو سوچيو
جيڪڏهن ان وقت نبي پاڪ ﷺ بجائي اسانجي مدد ڪرڻ جي الله اسانجي شڪايت ڪن

ٿوڙو اندازو لڳايو صرف 5 متنن لاءِ پنهنجو پاڻ کي ميدان حشر ۾ بيٺل محسوس ڪيو.

هڪڙي طرف سڀ مسلمانن کي دين ۾ حڪم ٿو ڪيو وڃي ته الله جي رسي (قرآن) کي گڏجي مضبوطي سان پڪڙيو ۽ ٻئي طرف قيامت جي ڏينهن پنهنجي جهانن جا رسول صلي الله عليه وسلمر فائينل رپورٽ ڏيندي ته يا الله منهنجي امت قرآن کي ڇڏي ڏنو هو.

جيڪڏهن اڄ ڏنو وڃي ته ائين ئي ٿي رهيو آهي مسلمانن اجتماعي طور تي قرآن کي ڇڏي ڏنو آهي، جڏهن به ڪو مسئلو درپيش اچي ٿو ته مولوين سان رجوع ٿا ڪن. هڪڙي گهڙي لاءِ به اهو خيال نه ٿو اچي ته قرآن گهر ۾ رکيل آهي ڇو نه ان ۾ ڏسون ۽ جيڪڏهن کين مشورو ڏنو ويندو ته جواب ملندو ته اسان کي عالم ته نه آهيون.

اهو جواب به صحيح آهي ته قرآن کي پڙهيو هي ناهي ته علم ڪٿان ايندو، اسان وٽ هتي قرآن کي گهر ۾ صرف ۽ صرف خير و برڪت ۽ حفاظت لاءِ استعمال ڪيو ٿو وڃي. ڇا قرآن صرف ان لاءِ نازل ٿيو آ ته اسان هن کي ديوتا ڪري پوڄا ڪيون، ان تي چاڊرون چاڙهيون ۽ خوشبو لڳايون وغيره.

منهنجو اهو مقصد قطعي ناهي ته قرآن جي عزت نه ڪرڻ گهرجي جڏهن ته قرآن جي تعظيم هر مسلمان لاءِ لازم آهي پر اهو به وسارڻ نه گهرجي ته قرآن جي اصل تعظيم ته انکي سمجهي پڙهڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ آهي پر جڏهن ڪنهن پيءُ کي قرآن پڙهڻ لاءِ چيو ويندو آهي ته جواب ملندو آهي ايترو ٿا ٿيڻ ڪڍي آهي جو مولوي وٽ قرآن پڙهجي، تعجب ٿيندو آهي ته قرآن پڙهڻ لاءِ ڪنهنجي ضرورت ٿي ڇو آهي، جيڪڏهن توهان عربي نه ٿا ڄاڻو ته پنهنجي زبان ۾ پڙهو. جڏهن پاڻ الله فرمائي ٿو ته قرآن کي سمجهڻ ۾ اسان ڪيو آهي ته پوءِ اهو ڪيئن ممڪن آهي ته قرآن ڪنهن کي سمجهه ۾ نه اچي ۽ ڪنهن مولوي جي زير نگراني پڙهيو وڃي.

راز

جيڪڏهن ذهن هڪ طرف نه رهي ته وڇڙيل خيالات معاملات جو توازن بگاڙي ڇڏيندا آهن، ۽ اهڙا ماڻهو ڪنهن معاملي مطابق بلڪل ئي گهٽ سوچي سگهندا آهن ۽ پوءِ خيالات جو وهڪرو انهن کي الجھائي ٿو وڃي. هڪ بحري جهاز باحفاظت سمند انڪري هڪ جڳهه کان ٻي جڳهه تي ويندو آهي جو انجون تمار مشينون هڪ ئي قانون تي عمل ڪنديون آهن جيڪڏهن هر حصو پنهنجي مريض سان ڪم ڪرڻ لڳي ته جهاز ڏسندي ئي ڏسندي بند ٿي وڃي نه پوءِ اڳتي وڃي سگهي نه پوئتي. بلڪ چوليون جتي چاهين انکي ڏڪينديون رهن ساڳي طرح اسلام جو ابتدائي دور به هڪ ئي قانون تحت هو. ان وقت

سڀ مسلمانن جو هڪ ئي قانون هو، پوءِ پلي اهو عربي هجي يا عجمي عراق جو رهاڪو، ايران جو، شام جو رهاڪو يا يمن جو قانون سڀن جو هڪ

هو قرآن جو قانون

، چئن ته سپين مسلمانن

قرآن کي ملي ڪري پڪڙيو هو . اهو اسلام جي عروج جو هڪ مثالي دور هو جنهن جي دهشت اهل مغرب کي اهڙو خوفزدہ ڪري ڇڏيو . جو اڄ تائين اهي هن خوف کان آزاد نه ٿي سگهيا آهن پر پوءِ ڇا ٿيو ته مسلمانن قرآن کي ڇڏي ڪري پنهنجا پنهنجا عقيدا ٺاهي ڇڏيا . ۽ پوءِ هڪ ٻئي کان اختلاف ٿيندا ويا ۽ ائين اسلام ٽٽڻ لڳو ۽ ماڻهو فرقن ۾ تقسيم ٿيندا ويا ، ڪوئي به قرآن جي طرف نه موٽيو ، بس سپين پنهنجا پنهنجا رستا ٺاهيا

جڏهن ته نبي ڪريم ﷺ جن وڪريل ماڻهو جيڪي وڏي تڪليفن ۽ محنتن کان پوءِ هڪ ڪيا هئا اسان ان تي پاڻي ڦيري ڇڏيو ، اسان هڪ دفعو وري تقسيم ٿي ويا سين جڏهن اسانجو الله به هڪ ، رسول به هڪ ، قرآن به هڪ ، ڪعبو به هڪ تنهن هوندي به اسان هڪ ٿي ڪري هڪ نه سگهياسين ، ڀاءُ ڀاءُ ڇا ٿيون پر هڪ ٻي جا دشمن ٿي وياسين .

جو نه ٿيڻو هو ٿي ويو

۽ الله تعاليٰ جي ان وقت جي نعمت کي ياد ڪيو جڏهن توهان هڪ ٻي جا دشمن هيو ، پوءِ انهيءَ توهانجي دلين ۾ الفت وڌي . ته توهان انجي مهرباني سان ڀاءُ ڀاءُ ٿي ويا ، پوءِ توهان باه جي ڪاهي جي ڪناري پڄي ويا هيو تڏهن ان توهانکي بچايو . الله تعاليٰ اهڙي طرح توهانجي لاءِ نشانين بيان ڪندو آهي ته توهان هدايت وٺو . العمران . 103

اچو ته پنهنجن عقيدن کي قرآن جي روشني ۾ تلاش ڪريون ته جيئن فرقيواريت جي زنجيرن کان پاڻ کي آزاد ڪري سگهون .

Article Link <http://www.mirfatehalishah.com/articles/post.php?id=2076>

Join us on facebook <https://www.facebook.com/mirfatehalishah>

www.mirfatehalishah.com